

semend sissen om peawa monnikord ni sures
sama et nemma sadda nagglä kaalwa, jent en-
nambaste ennege katskummend eht kolaküm-
mend. Ne kel semend sissen ei olle, ei sa
surembas kui inimisse pä. Temma karwatse
halja fore al om se walge pehme lihha ni koh-
hil kui kütsetu wersetle leib. Kui se suggu
õige walmis om sis om temma kollane nin-
temma lihha ni kui meiwastalinne magge
pudder mes harwaste ennege nink ettekaemis-
sega woip süwä, sest et temma ei pea terwe
ollema. Seperast woetas neid enne mahha
enne kui nemma õige walmis omma. Sis
neid leikatas, lige forega eht ilma foreta kol-
mes eht neljas tükkis, mähhiw neid lehti sisse,
kõrwetap neid kuma kiwwe pääl, sest ilma et
nemma kõrwetu omma, ei woi neid süwä.
Kui nema nida omma walmistetu sis nemma maits-
wa nida kui leiba mes nisso jahhust om tettu,
kun weidikesse Karohwli jahho feggi om.
Woip ka tõst wist neid prufida. Se pu sug-
gu woetas mahha enne kui temma õige wal-
mis saap, sis pantas kii hunnikohe kofko et

nemma nida perran kütsewa. Perrast woetas
foor ärra nink lihha ütfinda aetas ütte
honda kun kiwwe al nink ümbre omma, nink
lassep sedda saäl kääma. Est kaunu nink
happanu tohast tettas sis leibakesi, mähhi-
tas lehti sisse nink pantas kuma kiwwi päle
kütsema. Sedda wist salswa nemma kawwa
aiga parremb kui ne mes ilma hapne-
matta omma kütsetu. Sedda suggu leiba
wotwa saälpolitse rahwas pikka tee pääl,
hennelle toituseses ütten.

Kolme puie päält saap ütts inimenne,
pea ajastaiga, hennelle toitust wi j it, ja küm-
me pu stoitwa ütte maja, kui perre li g suur
ei olle. Meie ilma jaun, lounapolitsen kot-
tussen, omma mõnne püidnu sedda tullulikko
puud kaswatada, ent feni ajani ei olle se weel
mitte sanu. Eht woip eddi päidi holelikko kae-
misse läbbi weel korda minno.

Nida om Jummal omma toitmisese nink
üllepiddamisse wägge mitre uggutse loodasju
sissen näitnu. Meie prukime nink söme neid
meie hoiamē neid rohhus nink tiame et meile